



אצטריף הקא ברכה, דהא בגין קללה הוה אזיל. ואי ההוא מלה דהוה ידע מן בלעם בקדמיתא, קללה הוה, מאי את אשר תברך מבורך.

אמא מלה הקא, ולא ידענא בה, ולא זכינא בה, עד דאתא רבי אלעזר ודרש, (תהלים לד) אברכה את יי בכל עת תמיד תהלתו פני. וכתוב (תהלים טז) אברך את ה' אשר יעצני. מאן (ס"א אצטריף) דאצטריף ברכתא מן תתאי. את, דהא אתאחד בהו כשלהובא בפתילה. ודוד דהוה ידע דא, אמר אברכה את. אמר ההוא רשע, ההוא דרגא דלהון, אחיד בהו, בגין ברכאן דלהון, דקא מברכין ליה בכל יומא. חילא אית לך לברכא לההוא דרגא, ותעקר לה מנייהו ודא הוא כי ידעתי את אשר תברך מבורך וגו'. ובדא ניכול בהו. תברך לההוא דרגא ותילוט לפתילה. ועל דא אמר, ואנכי אקרה כה, אעקר לה מנייהו, דלא יתאחד בהו.

ותו אקרה כה, אנגיד ואמשיך לההוא דרגא, בחובין ומסאבי ובקרי ובטומאה דעבדו בנוי, והיא תעביד עמהון גמירא. מיד וילכו זקני מואב וזקני מדן ויקסמים בידם, דלא יימא ההוא רשע דלאו המניה אינון זינין חרשין דאצטריף בידו להתעכב עלייהו (ותעכב עלייהו).

פתח ואמר, (ירמיה ל) ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי אתך אני וגו'. האי קרא אתמר ואתערו ביה, אבל עד כען אית לאתערא יתיר. אתה, מאי איהו. רזא ארון הברית. דדא איהו דרגא דאזלא בגלותא בהדי בנהא עמא קדישא. משה בשעתא דבעא רחמין עלייהו דישראל, מה כתיב (במדבר יא) ואם

צריף פאן ברכה, שהרי בשביל קללה הלך? ואם אותו דבר שהיה יודע מבלעם בהתחלה היה קללה, מה זה את אשר תברך מבורך?

אמא דבר זה לא ידעתיו ולא זכיתי בו עד שבא רבי אלעזר ודרש, (תהלים לד) אברכה את ה' בכל עת תמיד תהלתו פני. וכתוב (שם טז) אברך את ה' אשר יעצני. מי (צריף) שצריף ברכה מן המתתונים. את, שהרי נאחו בהם פשלהבת בפתילה. ודוד שידע את זה, אמר אברכה את. אמר אותו רשע, אותה דרגא שלהם, אחוזה בהם בגלל ברכותיהם, שמברכים אותה בכל יום. פח יש לך לברך את אותה דרגא, ותעקר אותה מהם. וזהו פי ידעתי את אשר תברך מבורך וגו'. ובזה נוכל להם. תברך את אותה דרגא, ותקלל את הפתילה. ועל זה אמר ואנכי אקרה כה, אעקר אותה מהם שלא תאחו בהם.

ועוד אקרה כה - אשפיע ואמשיך את אותה דרגא בחטאים וטמאה ובקרי ובטמאה שעשו בנייה, והיא תעשה אתם גמר. מיד - וילכו זקני מואב וזקני מדן ויקסמים בידם. שלא יאמר אותו רשע שאין עמו אותם מיני כשפים שצריף בידו להתעכב עליהם (ותעכב עליהם).

פתח ואמר, (ירמיה מו) ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל [וגו'], כי אתך אני וגו'. פסוק זה נאמר והתעוררו בו, אבל עד כעת יש להתעורר יותר. אתה מהו? סוד ארון הברית, שזוהי דרגא שהולכת בגלות עם בנייה, העם הקדוש. בשעה שבקש משה רחמים על ישראל, מה כתוב? (במדבר יא) ואם פכה את עשה לי הרגני נא הרג, ופרשוה.



פכה את עושה לי הרגני נא הרוג, ואוקמוה.
אבל הכי אמר משה, דרגא חד דיהבית לי
אקרי אתה, בגין דלית ליה פרישו ממך.
ה' דילה אתאחד בהו בישראל. אי את (ס"א תשי"ז
לון מעלמא) ישתצי לון בעלמא, הא ה' דשמא דא
דאתאחד בהו אתעבר מגיה, אי הכי את עושה
לי, דה' עקרא דשמא דא אתעקרא.

ועל דא אמר יהושע לבתר, (יהושע ז) ומה תעשה
לשמך הגדול, דהא ודאי שמא דא עקרא
ויסודא דכלא, אתה הוא יי. ומשה אף על גב
דקודשא בריך הוא לא אמר ליה, הכי ידע,
דהא כהא תלייא, וחובה גרים. ואתה אל תירא
עבדי יעקב וגו', פלא חד. פי אתך אני, הא
אוקימנא כי אתי אתה לא כתיב, אלא כי אתך
אני. פי אעשה כלה בכל הגוים וגו', בכל
הגוים אעשה כלה.

רב המנונא קדמא אמר, דחיקו ועאקו
דישראל, פמה טב וכמה תועלתא גרים
לון. רפיון דשאר עמין, פמה בישינ גרים לון.
דחיקו ועאקו דישראל, גרים לון דטב ליהוי
ותועלתא. ומאי ניהו. (דק קצ"ט ע"ב) פלה. פלא
דחיק. רפיון דשאר עמין, גרים לון רפיון
וביש, והאי איהו כלה. והכי אתחזי לון, דהא
כל רפיון בלא דחיקו דהוה לון בהאי עלמא,
גרים לון רפיון לבתר בלא דחיקו, כלה. (ישעיה
כח) פי כלה ונחרצה שמעתי. פי אעשה כלה.
כלה ברפיון. לישראל דהוה לון דחיקו ועאקו,
פלה, (ישעיה סא) וכפלה תעדה כליה.

מאן כליה. אלין ישראל, דאינון בלים דהאי
כלה, ישראל דהוה לון דחיקו ועאקו,
(עמוס ט) אקים את ספת דויד הנופלת, ספת
שלום. לשאר עמין דהוה לון רפיון צרה
וצוקה, (צוקה) כלה ברפיון, פמה דהוה לון בקדמיתא. ועל דא כי אעשה

אבל כף אמר משה, דרגא אחת
שנתת לי נקראת אתה, משום
שאין לה פרדה ממך. ה' שלה
נאחזה בישראל. אם אתה (תשמידם
מהעולם) ישמדו בעולם, הרי ה' של
השם הזה שאחונה בהם מעברת
ממנו, אם כף את עשה לי - ש',
עקר השם הזה, תעקרא.

ועל זה אמר יהושע אחר כף,
(יהושע ז) ומה תעשה לשמך הגדול.
שחרי ודאי שם זה עקר ויסוד
הכל, אתה הוא ה'. ומשה, אף
על גב שהקדוש ברוך הוא לא
אמר לו כף, ידע שזה בזה תלוי
והחטא גורם. ואתה אל תירא
עבדי יעקב וגו', הכל אחד. פי
אתך אני, הרי בארנו כי אתי אתה
לא כתוב, אלא כי אתך אני. פי
אעשה כלה בכל הגוים, בכל
הגוים אעשה כלה.

רב המנונא הראשון אמר, דחק
וצרות ישראל פמה טוב וכמה
תועלת גרמו להם. רפיון של
שאר העמים פמה רעות גרמו
להם. דחק וצרות ישראל גורם
להם שטוב יהיה ותועלת,
ומהם? פלה. הכל דחוק. רפיון
של שאר העמים גורם להם רפיון
ורע, וזהו כלה. וכף ראוי להם,
שחרי כל רפיון בלא דחק שהיה
להם בעולם הזה, גורם להם
רפיון אחר כף בלי דחק. פלה.

(ישעיה כח) פי כלה ונחרצה שמעתי.
פי אעשה כלה. כלה ברפיון.
לישראל שהיה להם דחק וצרות
- פלה, (שם סא) וכפלה תעדה כליה.
מה זה כליה? אלו ישראל שהם
כלי הכלה הזו. ישראל שהיה
להם דחק וצרות - (עמוס ט) אקים
את ספת דויד הנפלת, ספת
שלום. לשאר העמים שהיה להם
רפיון צרה וצוקה - כלה ברפיון,

וצוקה, (צוקה) כלה ברפיון, פמה דהוה לון בקדמיתא. ועל דא כי אעשה



כָּלָה בְּכָל הַגּוֹיִם וְגוֹ', וְאוֹתָךְ לֹא אֶעֱשֶׂה כָּלָה, דְּהָא לֹא אֶתְחַזֵּי לָךְ. דְּהָא דְחִיק הוּיָת בְּקַדְמֵי תֵּא זְמַנִּין סְגִיאִין, בְּדַחִיקוֹ, דְּגִלוּתָא תְּדִיר, וְדַחִיק תַּהֲיָה כָּלָה. (ס"א תרית בליה).

וְיִסְרְתִיךָ לְמִשְׁפָּט, הָאֵי קָרָא הָכִי מִיבְעֵי לִיָּה וְיִסְרְתִיךָ בְּמִשְׁפָּט, דְּהָא אֵימְתִי יִסְרוּרִי בְּשַׁעְתָּא דְּדִינָא. (וְהָכֵא לֹאוּ הָכִי אֱלֵא) מָאֵי וְיִסְרְתִיךָ לְמִשְׁפָּט. אֱלֵא כְּתִיב (ישעיה ג) יִי בְּמִשְׁפָּט יָבֵא עִם זְקַנֵי עַמּוֹ. וְהָהוּא יוֹמָא, אַקְדִּים קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶסּוּוֹתָא לְיִשְׂרָאֵל, עַד לֹא יִיעֲלוּן לְדִינָא, בְּגִין דְּיִיכְלוּן לְקַיִימָא בֵּיהּ. וּמָאֵי אֶסּוּוֹתָא, הֵיא דְּבְכָל שַׁעְתָּא וְשַׁעְתָּא קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב יִסּוּרִין לְיִשְׂרָאֵל זְעִיר, זְעִיר בְּכָל זְמַנָּא וְזְמַנָּא, וּבְכָל דְּרָא וְדְרָא בְּגִין דְּכַד יִיעֲלוּן לְיוֹמָא דְּדִינָא רַבָּא, דְּיִיחוּן מִתְּיָא, לֹא יִשְׁלוּט עַלְיָהּ דִּינָא.

וְנִקְהָ לֹא אֲנַקְךָ, מַהוּ. אֱלֵא, כַּד יִשְׂרָאֵל בְּלַחֲוֹדֵייהוּ, וְלֹא עֲאֲלִין בְּדִינָא עִם שְׂאָר עַמִּין עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת, קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲבִיד לוֹן לְגוֹ מְשׁוֹרְתַת הַדִּין, וְהוּא מְכַפֵּר עַלְיָהּ. וּבְזְמַנָּא דְּעֲאֲלִין בְּדִינָא בְּשְׂאָר עַמִּין, מַה עֲבִיד. יַדְעַ קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּהָא סְמָא"ל אֶפְטָרוּפְסָא דְּעֵשׂוֹ, יִיתִי לְאֲדַכְרָא חוֹבִיָּהוּן דְּיִשְׂרָאֵל, וְכִנְיֵשׁ כְּלָהוּ לְגַבִּיָּה לְיוֹמָא דְּדִינָא, וְהָא קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַקְדִּים לְהוּ אֶסּוּוֹתָא, וְעַל כָּל חוֹבָא וְחוֹבָא לְקִי וְנִקְהָ לְהוּ בְּיִסּוּרִין זְעִיר זְעִיר. וְדָא הוּא וְנִקְהָ, בְּיִסּוּרִין. וּבְגִין כִּף בְּדִינָא דְּקִשׁוּט, לֹא אֲנַקְךָ מִעֲלָמָא בְּדִינָא בְּתַר דְּסַבְּלַת יִסּוּרִין זְעִיר זְעִיר.

וְתוּ לֹא אֲנַקְךָ, אִף עַל גַּב דְּאֶתוּן בְּנִי, לֹא אֶשְׁבוּק חוֹבִיכּוֹן, אֱלֵא אֶתְפָּרַע מִנְּכוּן זְעִיר זְעִיר, בְּגִין דְּתַהוּוּן זְכָאִין לְיוֹמָא דְּדִינָא רַבָּא. אֶפְרַע מִכֶּם מַעַט מַעַט, כַּדִּי שְׁתַּהֲיוּ צְדִיקִים לְיוֹם הַדִּין הַגְּדוֹל.

כְּמוֹ שֶׁהָיָה לָהֶם בְּתַחֲלָה. וְעַל זֶה (ירמיה מו) כִּי אֶעֱשֶׂה כָּלָה בְּכָל הַגּוֹיִם וְגוֹ', וְאוֹתָךְ לֹא אֶעֱשֶׂה כָּלָה. שְׁהָרִי אֵין רְאוּי לָךְ, שְׁהָרִי דְּחוֹקִים הָיִיתָם בְּתַחֲלָה פְּעַמִּים רַבּוֹת בְּדַחֲק שֶׁל גְּלוּת תַּמִּיד, וְדַחֲוֹק תַּהֲיָה כָּלָה. (תוּרִישׁ כְּלִיָּה).

וְיִסְרְתִיךָ לְמִשְׁפָּט. פְּסוּק זֶה כִּף צְרִיךְ לוֹ לְכַתְבוּ: וְיִסְרְתִיךָ בְּמִשְׁפָּט, שְׁהָרִי מְתִי יִסּוּרִים? בְּשַׁעְתַּת הַדִּין. (וְכֵאֵן לֹא כִּף אֱלֵא) מַה זֶה וְיִסְרְתִיךָ לְמִשְׁפָּט? אֱלֵא כְּתוּב (ישעיה ג) ה' בְּמִשְׁפָּט יָבֵא עִם זְקַנֵי עַמּוֹ. וְאוֹתוֹ הַיּוֹם הַקָּדִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רְפוּאָה לְיִשְׂרָאֵל עַד שְׁלֵא יַעֲלוּ לְדִין כַּדִּי שְׁיִוְכְלוּ לְעַמְד בּוֹ. וּמַה רְפוּאָתָם? הֵיא שְׁבַכְל שַׁעָה וְשַׁעָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן יִסּוּרִים לְיִשְׂרָאֵל מְעַט מְעַט בְּכָל פְּעַם וּפְעַם וּבְכָל דּוֹר וְדוֹר, כַּדִּי שְׁכַשְׁיכְנִסוּ לְיוֹם הַדִּין הַגְּדוֹל שְׁיַחֲיוּ הַמֵּתִים, לֹא יִשְׁלַט עַלְיָהֶם הַדִּין.

וְנִקְהָ לֹא אֲנַקְךָ, מַהוּ? אֱלֵא כְּשִׁיִּשְׂרָאֵל עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת לְכַדָּם וְלֹא נִכְנָסִים בְּדִין עִם שְׂאָר הָעַמִּים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לָהֶם לְפָנִים מְשׁוֹרְתַת הַדִּין, וְהוּא מְכַפֵּר עַלְיָהֶם. וּבְזְמַן שְׁנִכְנָסִים בְּדִין עִם שְׂאָר הָעַמִּים עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמַזְלוֹת, מַה עוֹשֶׂה? יוֹדַע הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁסָמָא"ל אֶפּוֹטְרוּפּוֹס שֶׁל עֵשׂוֹ יָבֵא לְהַזְכִּיר חֲטָאֵי יִשְׂרָאֵל וְכוּנְס כָּלָם אֲלֵיו לְיוֹם הַדִּין, וְהָרִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַקָּדִים לָהֶם רְפוּאָה, וְעַל כָּל חֲטָא וְחֲטָא הַלְקָה וְנִקְהָ אוֹתָם בְּיִסּוּרִים מְעַט מְעַט. וְזֶהוּ וְנִקְהָ, בְּיִסּוּרִין. וּמִשׁוּם זֶה בְּדִין אֲמַת לֹא אֲנַקְךָ מִעוֹלָם בְּדִין אַחֲרֵי שְׁסַבְּלַת יִסּוּרִים מְעַט מְעַט.

וְעוֹד לֹא אֲנַקְךָ - אִף עַל גַּב שְׂאֵתָם בְּנִי, לֹא אֶעֱזוֹב אֶת חֲטָאֵיכֶם, אֱלֵא כְּשִׁבְּאִים לְדִין, כֹּא סְמָא"ל בְּכַמָּה



פְּתָקִים עֲלֵיהֶם, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹצִיא פְתָקֵי הַיְסוּרִים שֶׁסָּבְלוּ יִשְׂרָאֵל עַל כָּל חַטָּא וְחַטָּא, וְנִמְחוּ כָּל הַחַטָּאִים, וְלֹא עָשָׂה לָהֶם וּתְרֻנוֹת כָּלֵל. אִז תִּשָּׁש כַּחוֹ וְחִילוֹ שֶׁל סְמָא"ל וְלֹא יְכוּל לָהֶם, וַיַּעֲבֹר מִהֶעוֹלָם הוּא וְכָל צְדָדָיו וְכָל הַעֲמִים. זֶהוּ שְׁכַתוֹב וְאַתָּה אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב וְגו', בְּגִלְלָה זֶה וַיִּסְרְתִיךָ לְמִשְׁפָּט וְנִקְהָ לֹא אֲנִיךָ.

וְדוֹד הַמְּלָךְ אָמַר, (תהלים יא) כִּי הִנֵּה הַרְשָׁעִים יִדְרֹכוּן קִשְׁת פּוֹנְנֵוּ וְגו'. וְאַף עַל גַּב שֶׁפְּסוּק זֶה הָרִי פִּרְשׁוּהוּ, עַל שֶׁבָּנָא וַיּוֹאֲחַ הַמְּמַנִּים שֶׁל חֲזָקִיָּה נֶאֱמַר. אֲבָל פְּסוּק זֶה עַל סְמָא"ל וְסִיעַתוֹ גַּם כִּף נֶאֱמַר, שֶׁכָּל מַעֲשָׂיו וְעֲצוּתָיו הֵם עַל יִשְׂרָאֵל. בְּלֶק וּבִלְעָם אוֹתוֹ דִּרְךְ מִמֶּשׁ נִקְטוּ, וְהָרִי נִתְבָּאָר שְׁחִבּוֹר רַע עָשׂוּ. אָמְרוּ, עֲמַל"ק - ע"ם ל"ק, עַם שֶׁהִלְקָה אוֹתָם כִּנְחָשׁ שֶׁמָּכָה בְּזַנְבוֹ. הָרִי אָנוּ יוֹתֵר. בְּל"ק - ב"א ל"ק, בָּא מִי שֶׁמְלַקָּה אוֹתָם בְּרִצּוֹנוֹ. בְּלַע"ם - ב"ל ע"ם, אֵין עַם וְאֵין רוּעָה. שֵׁם שֶׁלָּנוּ גּוֹרֵם לְהִשְׁמִידָם וְלַעֲקֹר אוֹתָם מִן הָעוֹלָם.

וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חֹשֵׁב בְּגוּן אַחַר אֵת שְׁמוֹתֵיהֶם. בְּבִלְק ב"ל, בְּבִלְעָם ב"ל - הָרִי בְּלַב"ל. אֵיזָה אוֹתוֹת נִשְׁאָרוּ? עֲמַ"ק. בְּלַבְל עֲמַק מִחֲשַׁבְתָּם שֶׁלֹּא יִשְׁלֹטוּ בְּעוֹלָם וְלֹא יִשְׁאָרוּ בְּעוֹלָם.

אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, אֶלְעָזָר, יָפָה אָמַרְתָּ, אֲבָל בְּלֶק תִּפְח רּוּחוֹ בְּגִיְהֵנָם, וּבִלְעָם יִשְׁתַּחֲקוּ שֵׁם עֲצוּמוֹתָיו וְרוּחוֹ. וְכִף הוּא עֲצָה רַעָה לְקַחוּ עַל הַפְּטָרוֹן, עַל הַכַּה הַזֶּה, שֶׁחֲשַׁבּוּ לַעֲקֹר אֵת הַכַּה הַזֶּה, וְחֲשַׁבּוּ לְסַלְקָה לְצַד רַע בְּפָה וּבִמְעָשָׂה.

כִּי אֲתָאן לְדִינָא, אֲתָא סְמָא"ל, בְּכַמְהָ פְתָקִין עֲלֵייהוּ. וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אִפִּיק פְתָקִין דִּיִּסּוּרִין, דְּסָבְלוּ יִשְׂרָאֵל עַל כָּל חוּבָא וְחוּבָא, וְנִמְחוּ כָּל חוּבֵין, וְלֹא עֲבִיד לוּן וּתְרֻנוֹתָא כָּלֵל. כְּדִין תִּשָּׁש כַּחֲיָה וְחִילִיָּה דְסְמָא"ל, וְלֹא יְכִיל לוּן. וַיִּתְעַבֵּר מִעֲלֵמָא, הוּא, וְכָל סְטְרוּי, וְכָל עַמִּין. הָדָא הוּא דְכַתִּיב, וְאַתָּה אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב וְגו', בְּגִין כִּף וַיִּסְרְתִיךָ לְמִשְׁפָּט וְנִקְהָ לֹא אֲנִיךָ.

וְדוֹד מְלָכָא אָמַר, (תהלים יא) כִּי הִנֵּה הַרְשָׁעִים יִדְרֹכוּן קִשְׁת פּוֹנְנֵוּ וְגו'. וְאַף עַל גַּב דְּהָאֵי קָרָא הָא אוֹקְמוּהָ, עַל שֶׁבָּנָא וַיּוֹאֲחַ מְמַנִּין דְּחִזְקִיָּה אֲתָמַר, אֲבָל הָאֵי קָרָא עַל סְמָא"ל וְסִיעַתִּיהָ אוּף הָכִי אֲתָמַר, דְּכָל עוֹבְדוּי וְעִיטוּי עַל יִשְׂרָאֵל נִינְהוּ. בְּלֶק וּבִלְעָם הֵהוּא אֲרַח מִמֶּשׁ נִקְטוּ, וְהָא אֲתָמַר דְּחִבּוּרָא בִישָׁא עֲבָדוּ. אָמְרוּ, עֲמַל"ק: ע"ם ל"ק, עֲמַא דְלֶקָא לוּן, כַּחֲוִיָּא דְמַחֵי בְּזַנְבָא דִּילִיָּה, הָא אָנִן יִתִּיר. בְּל"ק: ב"א ל"ק. אֲתָא מָאן דְּלֶקִי לוּן כַּרְעוּתִיָּה. בְּלַע"ם: ב"ל ע"ם, לִית עֲמַא, וְלִית רַעֲיָא. שְׁמָא דִּילָן גְּרִים לְשִׁינְצָאָה לוּן וְלַאֲעִקְרָא לְהוּ מִעֲלֵמָא.

וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא חֹשֵׁב בְּגוּוֹנָא אַחֲרָא שְׁמִיָּהוּן, בְּבִלְק ב"ל, בְּבִלְעָם ב"ל, הָא בְּלַב"ל. מַה אֲתוּוֹן אֲשַׁתְּאָרוּ עֲמַ"ק, בְּלַבְל עֲמַקָא דְמַחֲשַׁבָּה דְלֵהוּן, דְּלֹא יִשְׁלֹטוּן בְּעֵלְמָא, וְלֹא יִשְׁתְּאָרוּן בְּעֵלְמָא.

אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, אֶלְעָזָר, יָאוּת אָמַרְתָּ, אֲבָל בְּלֶק, תִּפְח רּוּחִיָּה בְּגִיְהֵנָם. וּבִלְעָם יִשְׁתַּחֲקוּן תַּמָּן גְּרַמוּי וְרוּחִיָּה. וְהָכִי הוּא עִיטָא בִישָׁא נִטְלוּ עַל פְּטָרוֹנָא. עַל הָאֵי כַה, דְּחֲשִׁיבוּ לַאֲעִקְרָא לְהָאֵי כַה, וְחֲשִׁיבוּ לְסְטְרָא בִישָׁא לְסַלְקָא לִיָּה בְּפוּמָא וּבְעוּבָדָא.